

Mikołów, dnia 08.03.2016 r.

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o.
Ul. Kolejowa 4
43-190 Mikołów,
L.dz. 940/2016/IP

Decyzja

Na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.), zwanej dalej u.d.i.p. w zw. z art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm), zwanej dalej k.p.a.,

po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 25 lutego 2016 r. wniesionego przez ██████████ zwanego dalej „Wnioskodawcą”, który w dniu 26 lutego 2016 r. wpłynął do Zakładu Inżynierii Miejskiej sp. z o.o. w Mikołowie, zwanej dalej „Spółką”,

utrzymuję w całości w mocy Decyzję z dnia 11 lutego 2016 r., L.dz. 940/2016/IP

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez Wnioskodawcę jest decyzja Spółki z dnia 11 lutego 2016 r., L.dz. 940/2016/IP odmawiająca udostępnienia informacji publicznej -w zakresie imion i nazwisk zleceniobiorców, pozostających w stosunku zlecenia ze Spółką w ramach umów nr 1/2013, 1/2014, 8/2013, 4/2014, 5/2014, 12/2014, 13/2014, zwana dalej „Decyzją”.

Po gruntownym ponownym rozpatrzeniu sprawy, Spółka w dalszym ciągu podtrzymuje swoje stanowisko oraz argumentację wyrażoną w Decyzji.

Odnosząc się natomiast do stanowiska Wnioskodawcy zaprezentowanego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Spółka podkreśla, iż nie kwestionowała, iż z mocy u.d.i.p. jest podmiotem obowiązany do udzielenia informacji publicznej.

W tym miejscu jednak Spółka podkreśla, iż podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej ma obowiązek udostępnić dane o organach i osobach sprawujących w nich funkcje oraz dane o charakterze publicznym. Udostępnienie informacji w stosunku do osób które nie pełnią w Spółce funkcji publicznych, wkracza w sferę prywatności osób fizycznych.

POLECONY 08-03-2016

ZA POTWIERDZENIEM
ODBIORU

W ocenie Spółki nie ma podstaw do ujawnienia imion i nazwisk osób pozostających w ramach stosunku zlecenia ze Spółką, a nie sprawujących w jej strukturach jakichkolwiek funkcji publicznych.

Spółka podkreśla, iż nie jest zasadą, iż każda informacja związana z działalnością podmiotu publicznego powinna być udostępniona na żądanie osób trzecich, bez wyważenia czy w konkretnym przypadku nie zachodzi potrzeba ochrony innego dobra, a to prawa do prywatności.

Argumenty Wnioskodawcy przedstawione we wniosku nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności Spółka podkreśla, iż nie naruszyła prawa podmiotowego wynikającego z art. 61 ust. 1 Konstytucji. Nie jest bowiem możliwe naruszenie w/w uprawnienia w sytuacji, w której sama Konstytucja dopuszcza możliwość ograniczenia prawa podmiotowego w ściśle określonych wypadkach, które zdaniem Spółki zachodziły także w niniejszej sprawie. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 61 ust. 3 Konstytucji ograniczenie prawa do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne może nastąpić ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Takim właśnie ustawowym ograniczeniem prawa dostępu do informacji jest właśnie przepis art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Celem tego przepisu jest potrzeba ochrony prawa do prywatności osób fizycznych. Ustawodawca więc przyznał w tym zakresie prymat ochrony prawa do prywatności w konkurencji z prawem dostępu do informacji publicznej. Jedynym wyjątkiem w tym zakresie jest wyrażona w dalszej części przepisu zasada, iż ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna rezygnuje z przysługującego jej prawa. Ustawa nie przewiduje dalszych ograniczeń prawa do prywatności na rzecz prawa dostępu do informacji publicznej.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Bezsporne pozostaje, iż ujawnianie osobom trzecim danych personalnych, choćby w zakresie imienia i nazwiska, wkracza w strefę prywatności osób fizycznych. Podkreślić także należy, że umowy objęte Decyzją odmowną dotyczyły realizacji zadań polegających na wykonywaniu czynności związanych z przyznawaniem odszkodowań właścicielom nieruchomości związanych z realizacją zadania pn: „Zapewnienie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej miasta Mikołów” (umowy nr 4/2014, 5/2014, 12/2014, 13/2014), czynności w zakresie pomocy w dziale księgowości w pracach związanych z przygotowaniem do zamknięcia roku obrotowego (8/2013) oraz świadczenia pomocy prawnej (1/2013, 1/2014). W stosunku do zleceniobiorców realizujących czynności związane z przyznawaniem odszkodowań właścicielom nieruchomości związanych z realizacją zadania pn: „Zapewnienie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej miasta Mikołów” (umowy nr 4/2014, 5/2014, 12/2014, 13/2014), rola tych osób sprowadzała się do przygotowywania stosownych dokumentów, prostych analiz szkód i ewentualnej ich niewiążącej wyceny, a wyniki pracy zleceniobiorców były przekazywane osobom kompetentnym w zakresie podjęcia stosownych decyzji, tj. do członków Zarządu Spółki i dopiero na tym szczeblu zapadały wiążące rozstrzygnięcia. W nawiązaniu do czynności dotyczących pomocy w dziale księgowości w pracach związanych z przygotowaniem do zamknięcia roku obrotowego (nr umowy 8/2013), zleceniobiorca wykonywał jedynie czynności techniczne,

§

takie jak obsługa programu księgowego, przygotowywanie zestawień, obliczeń i analiz. Co do umów zlecenia w ramach świadczenia usług prawnych, analiza faktycznie wykonywanych zadań na rzecz Spółki, pozwala na analogiczne wnioski, bowiem obsługa sprowadzała się do wewnątrzzakładowej działalności w zakresie doradztwa prawnego, co więcej zawarta umowa pozostawała poza działalnością gospodarczą.

Nie budzi wątpliwości, iż realizacja tak opisanych zadań na rzecz Spółki nie wiąże się z pełnieniem jakichkolwiek funkcji publicznych przez podmioty je wykonujące.

Bezwzględne ujawnienie imion i nazwisk osób pozostających w jakimkolwiek stosunku cywilnoprawnym z podmiotem publicznym, nie może być wysunięte z przywołanych przez Wnioskodawcę wyroków, a w szczególności z ich wybiórczo wskazanych fragmentów. Czytając bowiem uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2012 r. (sygn. akt. CSK 190/12), Wnioskodawca pominął fragment poprzedzający, mający kluczowe znaczenie dla sprawy:

„Trudno zatem jednoznacznie przesądzić, czy udostępnienie imienia i nazwiska osoby fizycznej przez jednostkę samorządu terytorialnego narusza jej prawo do prywatności. Problem ten może być rozstrzygnięty jedynie na tle konkretnych okoliczności danej sprawy. W niniejszej sprawie chodziło o udostępnienie przez Miasto Stołeczne W. imion i nazwisk osób fizycznych, z którym zawarło ono umowy zlecenia i umowy o dzieło. W wypadku jednej z tych umów chodziło o przygotowanie i wygłoszenie wykładu, a trudno przyjąć, że utajnienie imienia i nazwiska osoby wykładowcy miałyby jakikolwiek sens. Pozostałe umowy dotyczyły obsługi systemu elektronicznego, analizy socjologicznej i zorganizowania konferencji; zostały one zawarte przez określone osoby fizyczne z podmiotem publicznym, jakim jest Miasto Stołeczne W. Osoby takie musiały liczyć się z tym, że ich personalia nie pozostaną anonimowe.”

Wyciągając zatem właściwe wnioski z powyższego wyroku dla niniejszej sprawy, w pierwszej kolejności należy podnieść, iż to właśnie ze względu na specyfikę zaistniałego na gruncie rozważanej przez Sąd Najwyższy sprawy doszedł on do wniosku, iż w danych okolicznościach faktycznych personalia poszczególnych osób winny zostać ujawnione. Z oceny Sądu nie wynika jednak, iż istnieje bezwzględny obowiązek ujawniania imion i nazwisk osoby fizycznej, wynikający tylko i wyłącznie z faktu, że osoby te zawarły umowy z podmiotem pełniącym zadania o charakterze publicznym. Wręcz przeciwnie Sąd wyraźnie podkreślił, iż problem udostępnienia imienia i nazwiska osoby fizycznej może być rozstrzygnięty jedynie na tle konkretnych okoliczności danej sprawy.

Spółka rozważając niniejszą sprawę, nie poprzez proste przełożenie, ale biorąc pod uwagę konkretne okoliczności, doszła w jej ocenie do uprawnionych wniosków, iż analizując kompetencje osób pozostających w stosunku zlecenia, nie można dopatrzeć się w nich realizacji funkcji publicznych, a to z kolei wyklucza udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem, mając jednocześnie na uwadze, iż osoby te nie zrzekły się przysługującego im prawa do prywatności.

Spółka także zaznacza, iż nie jest zasadne podnoszenie, jakoby nieudostępnienie imion i nazwisk osób wykonujących zadania opisane powyżej, miało jakikolwiek wpływ na powstawanie patologii społecznych, jak nepotyzm. Informacje o imionach i nazwiskach osób realizujących wyżej opisane zadania nie stanowią o transparentności, przejrzystości czy racjonalności działań Spółki. Poza danymi w postaci imienia i nazwiska, Wnioskodawca uzyskał dane o wynagrodzeniu tychże osób, więc będzie mógł ocenić

zapisy umów choćby pod kątem właściwego dysponowania mieniem publicznym, braku dysproporcji wysokości wynagrodzenia stosownie do przedmiotu umowy.

Natomiast wskazanie z kim umowa została zawarta pozostaje bez znaczenia dla Wnioskodawcy, również z tego powodu, iż na tym szczeblu realizacji zadań gminnych dobór osoby realizującej proste zadania, wyklucza możliwość zaistnienia konfliktu interesów czy też innych zagrożeń dla dysponowania majątkiem publicznym, natomiast rzeczywiście może skutkować jedynie naruszeniem konstytucyjnie chronionym prawem do prywatności osoby fizycznej.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

PREZES ZARZĄDU

mgr Justyna Hildebrandt

Pouczenie

Na podst. art. 21 u.d.i.p. w zw. z art. 50§1 w zw. z art. 52§ 1 w zw. z art. 3§ 2 pkt. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.- Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., Nr 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Zakładu Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. w Mikołowie (adres: ul. Kolejowa 4, 43-190 Mikołów).

Skarga podlega opłacie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.- Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

9